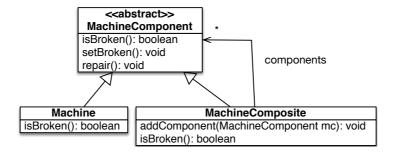
Donat el següent disseny, en el que no marquem més que els aspectes rellevants pel problema que heu de resoldre:

Amb les següents implementacions:

```
1 public abstract class MachineComponent {
    protected boolean broken = false;
    public void setBroken() { broken = true }
    public void repair() { broken = false; }
 5
    public abstract boolean isBroken();
 6 }
 8 public class Machine extends MachineComponent {
    public boolean isBroken() { return broken; }
10 }
11
12 public class MachineComposite extends MachineComponent {
    private List<MachineComponent> components =
14
                                        new ArraysList<>();
    public void addComponent(MachineComponent mc) {
15
16
      components.add(mc);
17
    public boolean isBroken() {
18
19
      if (broken) { return true; }
20
      for(MachineComponent mc: components) {
21
        if (mc.isBroken()) { return true; }
22
      }
23
      return false;
24
25 }
```

El que voldrem es poder monitoritzar les instàncies de MachineComponent, per exemple, creant una interfície gràfica que ens permeti mostrar quan un component canvia d'estat, és a dir, quan isBroken passa de cert a fals o de fals a cert.

Per això ens caldrà poder detectar, **des de la capa presentació** quan, per un MachineComponent, **el mètode isBroken passa de valer cert a valer fals o viceversa**.

Apartat a (2 punts)

Quin patró fareu servir i per què?

Apartat b (2 punts)

Com haurem de modificar les classe Machine i MachineComposite, serà millor començar per un disseny en el que aquestes classes són els més independents possible. Per tant, per aquest apartat i el següent partirem d'un disseny amb les mateixes implementacions que en el cas anterior (duplicades a les subclasses si cal) i les declaracions següents:

```
1 public abstract class MachineComponent {
2    // Només declaracions de mètodes abstractes
3 }
4 public class Machine extends MachineComponent {
5    // Implementacions dels mètodes abstractes
6 }
7 public class MachineComposite extends MachineComponent {
8    // Implementacions dels mètodes abstractes
9 }
```

Implementeu la classe Machine per a que funcioni correctament. Potser us cal també modificar la **declaració** de la classe MachineComponent.

Tingueu en compte que si a una màquina ja trencada li fem un setBroken no ha canviat res (ja que el mètode isBroken continua retornant cert). El mateix passa si fem repair sobre una màquina que funciona.

Apartat c (4 punts)

Aplicar-ho al cas de MachineComposite serà una mica més complicat, ja que les seves instàncies poden trencar-se (resp. reparar-se) no per elles mateixes, sinó pels seus components.

Per exemple, si a una màquina que ja té un component trencat se li trenca un altre, no ha canviat res (la màquina composta continua trencada). O bé, si es marca com trencada una màquina que té un component trencat, tampoc ha canviat res.

Per simplificar una mica el problema **podeu considerar que no hi ha components repetits i que la relació components forma un arbre**.

PISTA: Pot ser molt útil que la classe guardi informació sobre els components que té trencats.

Implementeu la classe MachineComposite resultant per a que funcioni correctament. Potser us cal també modificar la declaració de la classe MachineComponent i/o Machine.

Apartat d (1 punt)

Arregleu el codi dels apartats b i c de manera que no hi hagi codi duplicat, etc, etc.

Pels mètodes que no canvien d'implementació podeu fer servir {...} per la seva implementació i, en cas d'ambigüitat, indicar de quina classe prové el codi.

Apartat e (1 punt)

Mostreu el diagrama de classes final de la vostra solució.